

efterhaanden har en større Forsyning, end heldigt er.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel henviste til, at de Konservative ikke indtager et elastisk Standpunkt, saaledes som man gør fra anden Side. Det er os, sagde det ærede Medlem, der har gjort et stadigt og stille Arbejde for Erhvervene. Nu vil jeg ganske vist indrømme det ærede Medlem Hr. Pürschel, at elastisk kan man i og for sig ikke kalde de Konservatives Holdning i Erhvervspolitikken og Finanspolitikken; den er nemlig uden nogen som helst Sammenhæng mellem Ord og Handling, saa der er overhovedet ikke noget almindeligt parlamentarisk eller begrebsmæssig Udtryk for den Holdning, de indtager; den er ikke elastisk, den er heller ikke fast, den er heller ikke logisk, der er ikke andet at sige om den, end at der er et skrigende Misforhold mellem Ord og Handling, og saa er det en Smagssag, hvad man vil synes er det mest foragtelige, de elastiske opportunistiske Standpunkter eller denne fuldkomne Mangel paa Standpunkt, som iagttages fra konservativ Side.

Men det ærede Medlem Hr. Pürschel henviste til, at fra konservativ Side gjordes der og er der blevet gjort og vil der vedblivende blive gjort et stadigt og stille Arbejde for Erhvervene. Jeg hørte allerede for to Aar siden et Medlem af det konservative Parti overfor en ret paa-gaaende Kritik fra andre Medlemmers Side — jeg tror, det ærede Medlem Hr. Pürschel var blandt de daværende Kritikere af Partiets hidtidige Holdning i Samlingen 1920—21 —, altsaa overfor denne Kritik, hvori Hr. Pürschel deltog med et saa fremragende Indlæg, gøre gældende, at for de Konservative gjaldt det om at være den stille Magt i det borgerlige Samarbejde med Venstre; naar vi blot er den stille Magt, sagde han, saa vil vi efterhaanden øve en skørnende Indflydelse paa Venstre. Dertil svarede et Medlem af Partiet, et af Landstingets gode konservative Hoveder, at han havde det Indtryk, at de Konservative nok havde været stille i det forløbne Aar, men ikke havde været Magt; det var Venstre, der var Magt, og det var Venstre, der øvede en skørnende Indflydelse paa de Konservative. Jeg tror, at alt, hvad der her er foregaaet, til fulde bekræfter den Opfattelse, den konservative Landstingsmand gjorde gældende, jeg har i hvert Fald intet at føje til som Kommentar eller reserverende Berigtigelse overfor hans Ud-

talelser den Gang — og det er to Aar siden.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel siger, at dette stadige og stille Arbejde kan komme til at vare længe endnu, men vore Standpunkter vil nok sejre, vi kunde ønske, det maatte ske hurtigere, men vi kan jo intet gøre. Nu vil jeg dertil blot svare, at efter al normal Beregning er der ikke mere end godt og vel et Aar til Valget, og det skulde helst ikke gaa saa langsomt, at der for deres Standpunkter ikke var Antydning af Sejr, eller i hvert Fald ikke nævneværdig Antydning af Sejr, før det kommende Aar udløb. Der maa altsaa ske noget meget væsentligt i den Tid, der kommer, væsentlige Indrømmelser fra Venstres Side til de Konservative, for at jeg kan billige Værdien af dette stadige og stille Arbejde. Det hidtidige stadige og stille Arbejdes Resultater ser jeg mig ikke i Stand til at sige god for, men det er jo muligt, at det kan komme i den tolvte Time, naar Klokken er ved at slaa tolv; det er muligt, men jeg betvivler det, jeg mener, som sagt, at efter tre Aars Erfaring er det berettiget at nære Tvivl, og Begivenhederne i Gaar og i Forgaars, ja, jeg vil sige i hele den Periode, der er forløbet siden Oktober-Dagsordenens Vedtagelse, giver ingen Grund til at nære nogen som helst Optimisme for konservative Synspunkters Sejr eller blot tilnærmelsesvis Sejr.

Saaledes som Forholdene har udviklet sig, hvor alt tyder paa, at der ikke vil blive opnaaet noget virkeligt i Samarbejdet mellem de Konservative og et Parti, der paa finanspolitiske og erhvervspolitiske Omraader har saa principielt afvigende Interesser og Synsmaader fra de Konservatives, og med en Regering, der sagligt, politisk og parlamentarisk er saa svækket — maa jeg give det ærede Medlem Hr. Fraenkel Ret i, hvad han i Gaar fremhævede, at dette Samarbejde mellem denne Regering og de Konservative neppe vil være i Stand til at magte de finanspolitiske og de erhvervspolitiske Konsekvenser af den Lov, Rigsdagen vedtog i Gaar for det finanspolitiske Vedkommende, og af hele den Holdning, som Regeringen erhvervspolitisk nu gennem tre Aar har indtaget. Der vil ikke ske noget finanspolitisk og erhvervspolitisk Systemskifte, saaledes som vi trængte til det, maalbevidst, følgerigtigt, metodisk og kraftigt, i den korte Tid, der er tilbage.

Derfor maa jeg for mit Vedkommende